

POSZAŃCOWANIE (2) *sb n*

Oba o jasne; -sza- (1) Leop, -sza- (1) BudBib; e z tekstów nie oznaczających é.

sg N poszańcowani(e) (1). ◇ A poszańcowani(e) (1). ◇ [I poszańcowaniem.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Powodzenie, pomysłość (2) : [Idę do wtórego wierłzá/ który nágradza iednym poźzańcowaniem / przefzłych fzkód wiele. SenekaGórn 39.]

poszańcowanie w czym (1): [Za przyjazdem tam swym dosyc cudnie w rzeczach swych poszańcowanie miał J.K.M.: Kulmar zamek wziął zaraz AktaSejmikPozn 1600/215.] Cf poszańcowanie komu w czym.

poszańcowanie komu w czym (1): Bywa poźzańcowanie [beneplacitum] grzełznemu we złych rzeczách: á bywá też nalezne ktore przywodzi o fzkodę BudBib Eccli 20/9.

Wyrażenie: »szczęśliwe na wszem poszańcowanie« (1): Gdyż wielki Bog dał nam wedle woley náífley ffczeńliwe ná wfle^m poźzańcowanie Leop 3.Mach 7/1.

Synonimy: powodzenie, szczęście.

Cf [POSZAŃCOWAĆ]